

19 grudnia 2010

Ministerstwo Środowiska
Departament Gospodarki Odpadami
ul. Wawelska 52/54

PL-00 922 Warszawa

e-mail: beata.klopotek@mos.gov.pl
Departament.Gospodarki.Odpadami@mos.gov.pl

Pismo posiada wersję elektroniczną: <http://ste-silesia.org/listy/MOS20101219.pdf>

Dokumentacja sprawy:

Pismo NIK z 16 grudnia 2010: <http://ste-silesia.org/listy/NIK20101216.pdf>

Odpowiedź MOS na zażalenie STE z 16 września: <http://ste-silesia.org/listy/MOS20100916.pdf>

Zażalenie STE z dnia 12 sierpnia 2010: <http://ste-silesia.org/listy/MOS20100812.pdf>

Odstąpienie Ministra Środowiska od przeprowadzenia SOOS dla KPGO2014:

MOS- DGO pg-4050-41/18/10ŁD z 9.8.2010 - <http://ste-silesia.org/listy/MOS20100809.pdf>

GDOS - DOOŚ SOOŚ-073/1525/10/MK-66 z 30.7.2010- <http://ste-silesia.org/listy/GDOS20100730.pdf>

GIS - GIS-HŚ-NZ-073-17-1/DS./10 z 29.07.2010 - <http://ste-silesia.org/listy/GIS20100729.pdf>

Prace stowarzyszenia nad KPGO2014: <http://ste-silesia.org/dokumenty/KPGO2014/>

Stowarzyszenie:

KRS: <http://ste-silesia.org/KRS.pdf> Statut: <http://ste-silesia.org/statut.pdf>

Kwalifikowany podpis elektroniczny: CERTUM 033d6a

Dot. DGO pg-4050-41/18/10ŁD ; DGO pg-4050-23/44598/10/JK

POWTÓRNE ZAŻALENIE

Na decyzję Ministra Środowiska z dnia 9 sierpnia 2010 roku o odstąpieniu od przeprowadzeniu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SOOŚ) dla Krajowego Planu Gospodarki Odpadami (KPGO2014)

Szanowny Panie Ministrze,
Szanowna Pani Dyrektor,
Szanowni Państwo,

Niniejszym pismem składamy ponowne zażalenie na decyzję Ministra Środowiska z dnia 9 sierpnia 2010 roku (sygn. DGO pg-4050-41/18/10ŁD) o odstąpieniu od przeprowadzenia Strategicznej Oceny Oddziaływania na

Środowisko (SOOS) w myśl art. 46 ust 2 ustawy¹ o udostępnianiu informacji o środowisku (uooś) oraz dyrektywy² SOOS nr 2001/42/WE.

Według oceny naszego stowarzyszenia Ministerstwo Środowiska nie dokonuje drobnych modyfikacji aktualnego³ Krajowego Planu Gospodarki Odpadami (KPGO2010) w myśl art. 48 ust 2 uooś a nowej aktualizacji KPGO, do którego jest zobowiązany zgodnie z art. 14 ust 14 ustawy o odpadach.

Stanowisko stowarzyszenia zostało podzielone przez Najwyższą Izbę Kontroli pismem⁴ z dnia 16 grudnia 2010 roku (sygn. WSK/WSW-052-3599/2010/E).

Argumentacja Ministerstwa Środowiska w piśmie⁵ z dnia 16 września 2010 roku jest całkowicie nieprzekonywująca. Brak realizacji celów poprzednich KPGO powinno raczej skłonić kierownictwo Ministerstwa Środowiska do pogłębionej analizy, czy ścieżka nakreślona w planie jest realistyczna i jest korzystna dla środowiska. Być może gospodarka odpadami w Polsce wymaga całkowicie nowego podejścia, łącznie z projektami nowych aktów prawnych dla strumieni odpadów stwarzających najwięcej problemów. Tymczasem Minister Środowiska uznał, że niezrealizowanie celów postawionych przed wcześniejszymi planami krajowymi zwalnia projektodawcę od ponownej oceny środowiskowej. Jest to zaprzeczenie idei sporządzania SOOS, gdyż właśnie ona pozwala ocenić, w jaki sposób działania prawne/techniczne/inwestycyjne pozwalają polepszyć stan środowiska i jakie nas czekają zagrożenia, gdy tych planów nie zrealizujemy.

Z tego powodu ponownie zwracamy się do Ministra Środowiska z wnioskiem o przeprowadzenie SOOS dla KPGO2014, w przeciwnym wypadku, w trosce o środowisko naturalne, będziemy zmuszeni do interwencji w Komisji Europejskiej (DG Environment).

ROZWINIĘCIE

W dniu 9 sierpnia 2010 roku Minister Środowiska, prof. Andrzej Kraszewski, wydał decyzję⁶ o odstąpieniu od przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektu Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2014 i perspektywicznie na lata 2017-2022⁷. Decyzja ta, zgodnie z art. 57 ust 1 oraz art. 58 ust. 1 uooś⁸ została pozytywnie zaopiniowana przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska⁹ w dniu 30 lipca 2010 oraz przez Głównego Inspektora Sanitarnego¹⁰ z dnia 29 lipca 2010 roku oraz zgodnie z art. 48 ust 4 uooś

¹ ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko ([Dz.U. 2008 nr 199 poz. 1227](#))

² dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:15:06:32001L0042:PL:PDF>)

³ Uchwała Rady Ministrów Nr 233 z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie "Krajowego planu gospodarki odpadami 2010" Monitor Polski 2006 Nr 90 poz. 946)

⁴ <http://ste-silesia.org/listy/NIK20101216.pdf>

⁵ <http://ste-silesia.org/listy/MOS20100916.pdf>

⁶ Internet MOŚ: http://www.mos.gov.pl/g2/big/2010_08/d8d4c3f84419a508b7547a07e352fb6f.pdf

Internet STE: <http://ste-silesia.org/listy/MOS20100809.pdf>

⁷ Internet MOŚ: http://www.mos.gov.pl/artukul/7_aktualnosc/12706_strategia_na_smieci.html

⁸ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2010.28.145)

⁹ Pismo GIOS nr DOOS SOOS-073/1525/10/MK-66 z dnia 30 lipca 2010

¹⁰ PISMO GIS nr GIS-HŚ-NZ-073-17-1/DS./10 z dnia 29 lipca 2010 roku

upublicznione na stronach internetowych Ministerstwa środowiska przy okazji konsultacji społecznych dla KPGO2014.

Jako uzasadnienie takiej decyzji wskazano na fakt, że projekt dokumentu nie wskazuje konkretnych technologii do zagospodarowania odpadów ani lokalizacji instalacji a sam KPGO2014 jest jedynie kontynuacją zapisów KPGO2010¹¹ z roku 2006. W postanowieniu GIOŚ wskazał, że założenia KPGO2010 nie zostały jeszcze osiągnięte, przez co powtórzone zostały cele zawarte w tym planie. Ponadto wg GIOŚ zasadnym wydaje się porównanie dotychczas stwierdzonych oddziaływań wynikających z realizacji KPGO2010 z ich prognozą ze Strategicznej Oceny Oddziaływania na Środowisko (SOOŚ) dla KPGO2010 z roku 2006.

Jednakże w decyzji Ministra Środowiska będąca przedmiotem niniejszego zażalenia nie ma porównania prognozowanych skutków oddziaływania na środowisko KPGO2010 z oddziaływaniem rzeczywistym. Nie można też powiedzieć, że obrany w KPGO2010 kierunek postępowania z odpadami jest słuszny i korzystny dla środowiska. Wręcz odwrotnie, w licznych wypowiedziach prasowych Minister Kraszewski kreślił bardzo negatywny obraz sytuacji bieżącej. Także w niedawnych założeniach¹² do projektu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z dnia 19 lipca 2010 roku mowa jest o tym, że 14% wszystkich zebranych odpadów trafia na dzikie wysypiska oraz o wzmożeniu się tego procederu. Także wyniki gospodarki komunalnej przez Najwyższą Izbę Kontroli wskazują na niezadowalający stan gospodarki komunalnej w naszym kraju, szczególnie z uwagi na nierespektowanie przepisów prawa i płynących z nich obowiązków przez gminy a także przez przedsiębiorców. Wg NIK wciąż 71 proc. skontrolowanych gmin nie objęło mieszkańców zorganizowaną zbiórką wszystkich odpadów komunalnych. Zaledwie 41 proc. samorządów zapewniło warunki do selektywnego zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów ulegających biodegradacji. Jednocześnie prawie we wszystkich gminach (91,7 proc.) stwierdzono występowanie dzikich wysypisk¹³.

Trudno w tym wypadku mówić, że kontynuacja realizacji KPGO2010 w nowym KPGO2014 nie będzie miało znaczącego wpływu na środowisko, być może wpływ ten będzie negatywny, jak wskazuje rzeczywistość. Dlatego wg naszej oceny odstąpienie od przeprowadzenia SOOŚ dla KPGO2014 jest w myśl art. 48 ust 1 uoos niedopuszczalne.

Odstąpienie Ministra Środowiska z dnia 3 sierpnia 2010 roku stoi w sprzeczności z art. 48 ust 2 uoos, gdzie odstąpienie może dotyczyć „*wyłącznie projektów dokumentów stanowiących niewielkie modyfikacje w ustaleniach przyjętych już dokumentów lub projektów dokumentów dotyczących obszarów w granicach jednej gminy*”.

Odstąpienie nie jest też wystarczająco uzasadnione zgodnie z art. 48 ust 3 oraz art. 49 uoos. Wg naszej oceny wszystkie gminne, powiatowe czy wojewódzkie Plany Gospodarki Odpadami nie wskazują konkretnych technologii ani lokalizacji dla instalacji zagospodarowania odpadów, mimo tego dla tych planów wymaga się SOOŚ. Brak też analiz dla uzasadnienia odstąpienia od przeprowadzania SOOŚ wymaganej w art. 49 uoos.

¹¹ Uchwała Rady Ministrów Nr 233 z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie "Krajowego planu gospodarki odpadami 2010 ([M.P. 2006 nr 90 poz. 946](#))

¹² Internet MOŚ: http://www.mos.gov.pl/g2/big/2010_07/1b5abd7d2752e43258eeea28f9a4cbc.pdf

¹³ Artykuł „druzgoczący raport o śmieciach” z 15 czerwca 2010 roku:

<http://www.samorząd.pap.pl/palio/html.run? Instance=cms samorząd.pap.pl& PageID=2&s=depesza&dep=72179>

Lektura projektu wskazuje, że zmiany są istotne, a niektóre wyliczenia bardzo konkretne, łącznie z przeszerokowaniem pewnych typów technologii do określonego typu zabudowy.

Za przykład może posłużyć „Oszacowanie kosztów inwestycyjnych w zakresie instalacji i obiektów do zagospodarowania odpadów komunalnych w Polsce w latach 2011-2020”, który stanowi dokument źródłowy do projektu KPGO2014¹⁴. Poniższa tabela została stworzona na podstawie danych ze stron 4-6 tego dokumentu:

KPGO 2014 - projekt										
Oszacowanie kosztów inwestycyjnych w zakresie instalacji i obiektów do zagospodarowania odpadów komunalnych w Polsce w latach 2011-2020										
Miasta	Ludność mln	Ludność %	Odpady tys. ton	Odpady %	Inwestycje bez składowisk w mln EUR	Składowiska min EUR	Inwestycje łącznie mln EUR	Inwestycje EUR/tona	Inwestycje EUR/osoba	
39 miast <100 tys. os	10,960	28,73%	4013	40,01%	2235	134	2370	590	216	
47 miast <50 tys. os.	3,200	8,39%	1170	11,67%	207	134	341	291	107	
Miasta 10-50 tys os.	9,126	23,92%	2916	29,07%	826	134	960	329	105	
Tereny wiejskie	14,859	38,95%	1931	19,25%	128	163	291	151	20	
Składowiska								średnio/os.:	średnio/os.:	
Suma	38,145	100%	10030	100,00%	3396	566,15	3962	395	103,86	

Już pobieżna analiza wskazuje, że dla terenów wiejskich planuje się większe inwestycje w składowanie odpadów niż w inne, bardziej ekologiczne technologie gospodarowania odpadami, które stoją wyżej w hierarchii postępowania z odpadami znowej ramowej dyrektywy odpadowej 2008/98/Eu z 22 listopada 2008 roku.

Konkretnie wg opisu w dokumencie na 1931 tys. ton produkowanych odpadów na terenach wiejskich zamierza się składować 1700 tys. ton. Suma inwestycji (291 mln EUR) dla instalacji mających zabezpieczać zgodną z prawem utylizację odpadów dla 39% obywateli RP wynosi zaledwie¹⁵ 7,3% całkowitej kwoty inwestycyjnej wskazanej w KPGO2014 dla całego kraju. Różnica w kwocie dofinansowania na głowę mieszkańca terenów wiejskich w porównaniu z mieszkańcami 39 największych miast jest ponad¹⁶ 10-krotna.

Tymczasem tereny nieurbanizowane obejmują doskonałą część naszego kraju. Prawie wszystkie obszary Natura 2000, parki narodowe i inne formy ochrony terenów najcenniejszych przyrodniczo znajdują się na terenach nieurbanizowanych gmin wiejskich i wiejsko-miejskich. Z tego powodu taka forma alokacji środków inwestycyjnych nie może być korzystna dla środowiska, tym bardziej, że wspierane będą w największym stopniu najbogatsze gminy w Polsce. Zakonserwuje to niekorzystne elementy gospodarowania odpadami przez mieszkańców mniej zamożnych gmin wiejskich, jak dzikie wysypiska, palenie odpadów w paleniskach przydomowych czy wylewanie nieczystości ciekłych do rowów, rzek i jezior. Jak wykazuje najnowszy raport KASHUE-KOBIZE¹⁷ rolnictwo i hodowla jest w istotny sposób

¹⁴ Internet MOS: http://www.mos.gov.pl/g2/big/2010_08/e3871b3b5d1c9610b0079531b3e21ad5.doc

¹⁵ 291 mln / 3962 mln = 7,3%

¹⁶ 216 EUR/os : 20 EUR/os → 10,8:1

¹⁷ Krajowy Administrator Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji, Poland's Informative Inventory Report 2010 Submission under UN ECE Convention on Long-range Transboundary Air Pollution, marzec 2010 (<http://www.kashue.pl>)

odpowiedzialne za emisje amoniaku i podtlenu azotu do powietrza. Brak skutecznych instalacji do fermentacji biomasy roślinnej i odchodów zwierzęcych powoduje, że wody powierzchniowe są używane fosforem a ujęcia wody zatrutowane bakteriami Coli.

Nie wchodząc daleko w technologię czy chemizm gospodarowania odpadami, warto zwrócić uwagę, że taki ważny dokument jakim jest KPGO2014 powinien zawierać analizę LCA dla różnych gazów cieplarnianych i metali ciężkich, uwalnianych do środowiska podczas gospodarowania odpadami. Analiza ta powinna być wykonana na poziomie krajowym, by móc uchwycić skuteczność gospodarowania odpadami. Poniższa tabela¹⁸ pokazuje, jak różne, zaproponowane w KPGO2014 technologie zagospodarowania odpadami wpływają na emisję gazów cieplarnianych.

Recykling odpadów zbieranych selektywnie	żelaza	-1927 kg CO2 eq/tona
	aluminium	-12868 kg CO2 eq/tona
	papieru	-266 kg CO2 eq/tona
	szkła	-149 kg CO2 eq/tona
	tworzyw	-254 kg CO2 eq/tona
Biodopady	kompostowanie przyzwołe	-50 kg CO2 eq/tona
	kompostowanie mechaniczne	50 kg CO2 eq/tona
	fermentownie	-50 kg CO2 eq/tona
Odzysk i unieszkodliwianie frakcji resztkowej	spalanie	365 kg CO2 eq/tona
	mechaniczno-biologiczne	150 kg CO2 eq/tona
	składowiska stare	986 kg CO2 eq/tona
	składowiska nowe	640 kg CO2 eq/tona
	składowanie deponatu z MBP	50 kg CO2 eq/tona

Propozycje składowania odpadów na terenach wiejskich oraz „prostych technologicznie” (co to oznacza?) instalacji MBP dla mniejszych miasteczek spowoduje, że ogólny bilans CO2 może wyjść mniej korzystny niż dla wariantu bez drogich spalarni, za to z pewnym nieprzekraczalnym technologicznym poziomem minimalnym dla każdego ZZO, w pełni zgodnym z zaleceniami BREF/BAT¹⁹.

Analiza jest konieczna już choćby z tego względu, że jej wynik (wybór wariantu najlepszego dla środowiska) może i powinien mieć istotny wpływ nad dalszymi pracami nad KPGO2014, w tym nad wyborem technologii i lokalizacji, które będą musiały być zaproponowane w bardzo szczegółowych²⁰ wojewódzkich PGO.

Nowe WPGO muszą być jednak sporządzone w pełnej zgodności z KPGO2014.

¹⁸ Ekwiwalent dwutlenku węgla (CO2 eg) jest sumarycznym przelicznikiem emisji wszystkich gazów cieplarnianych (CO2, CH4, N2O) przeliczonym zgodnie z tabelami panelu IPCC na kilogram odpadu i rok. Emisje ze składowisk są wyliczone wg „modelu berlińskiego”, emisja (kopalnego) CO2 dla spalarni za „Bilitewski/Faulstich”, emisje dla systemów MBT za „Klimarelevanz2009” Saksońskiego Ministerstwa Środowiska. Ujemna wartość oznacza, że dany sposób gospodarowania odpadami mniej emituje gazów cieplarnianych niż było wyemitowanych przy produkcji (dla przykładu: recykling aluminium: -1927g/kg*a)

¹⁹ Europejskie dokumenty referencyjne dla najlepszych dostępnych technik, wymagane m.in. przez art.143 p.o.ś.oraz nową dyrektywę IPPC 2008/1/EU w brzmieniu z 7 lipca 2010 roku. (<http://eippcb.jrc.es/reference/>)

²⁰ Zgodnie z nowelizacją ustawy o odpadach z marca 2010 roku, nie trzeba będzie sporządzać gminnych i powiatowych PGO, za to WPGO będą w bardzo dokładny sposób regulować ilość, lokalizację i przeszerogowanie gmin do danych instalacji.

W przypadku przeprowadzenia SOOŚ składamy wniosek o analizę środowiskową wariantu nieprzewidzianego w aktualnym projekcie KPGO2014 z 3 listopada 2010 roku, dotyczącego selektywnej zbiórki u źródła bioodpadów (kuchennych).

Poniżej przedstawiamy dane²¹ niemieckie odnoszące się do wpływu selektywnej zbiórki bioodpadów oraz papieru na ilość odpadów wymieszanych:

Rok	Resztkow	Wielkogabaryt	Bioodpad	Papier Karton	Fracja lekka	Drewno	Osady ściekowe
DE	mln ton	mln ton	mln ton	mln ton	mln ton	mln ton	mln ton
1990	30,465	3,427	1,264	1,605			3,003
1991	27,967	3,562	1,700	2,597			3,071
1992	25,469	3,696	2,135	3,588			3,140
1993	22,971	3,831	2,570	4,580	1,290		3,208
1994	21,929	3,555	2,518	4,893	1,720		2,817
1995	20,887	3,279	2,465	5,207	2,150		2,425
1996	19,845	3,003	5,483	5,520	1,388		2,034
1997	18,476	3,170	6,151	5,652	1,943		2,293
1998	17,313	3,174	6,445	5,979	1,886		2,771
1999	17,173	3,021	7,412	6,944	1,719	0,850	1,895
2000	18,030	2,568	7,911	7,263	1,894	1,061	2,350
2001	16,466	2,676	7,992	7,550	1,870	1,580	2,429
2002	17,090	2,933	7,628	8,590	2,318	0,315	2,136
2003	15,824	2,608	7,292	8,419	2,326	0,363	2,287
2004	15,558	2,589	7,833	7,740	2,171	0,566	3,532
2005	13,912	2,167	7,700	7,895	2,351	0,534	3,350
2006	14,260	2,247	7,801	8,080	2,383	0,657	2,940

Powyzsza tabela przedstawia najwazniejsze frakcje odpadów siedliskowych w Niemczech w latach 1990-2006. Dzięki dwóm rozporządzeniom dotyczącym odpadów opakowaniowych oraz bioodpadów zaczęto w Niemczech intensywnie zbierać u źródła lekką frakcję opakowaniową (w systemie dualnym – tj odpady zbierane są przez organizacje odzysku i przerabiane we własnych instalacjach, zbiórka jest dla mieszkańców darmowa) , papieru oraz bioodpadów zielonych i kuchennych do zielonego lub brązowego pojemnika.

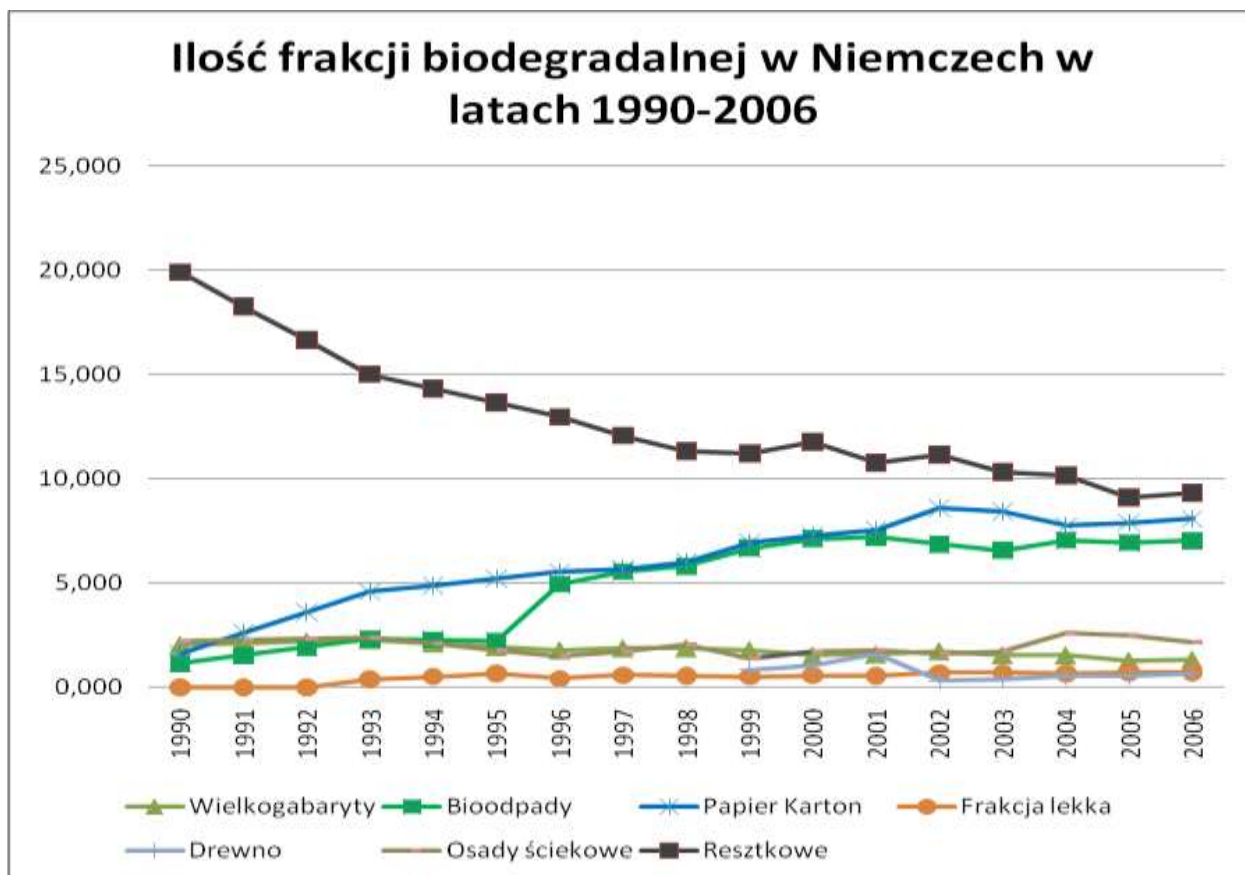
W roku 1990 było w Niemczech 30 mln ton odpadów resztkowych, które się składowało lub przerabiało w drogich instalacjach termicznych lub mechaniczno-biologicznego przerobu. Selektywna zbiórka odpadów (wtedy tylko z parków i ogrodów) oraz papieru wynosiła ok. 10% sumy odpadów. Tymczasem akcja selektywnej zbiórki pozwoliła ograniczyć o 50% ilość odpadów resztkowych i odpowiednio zwiększyć strumień odpadów BIO kierowanych do instalacji recyklingu lub kompostowania. Odpady ze zbiórki selektywnej, nawet w formie kompostu, nie są i nie były kierowane na składowiska. W ten sposób Niemcy w istotny sposób przyczynili się do realizacji wymogów art. 5 dyrektywy składowiskowej 1999/31/WE o ograniczeniu ilości składowanych odpadów ulegających biodegradacji.

²¹ Źródło: <http://ste-silesia.org/dokumenty/UBA-bioenergie2010.pdf>

Trend ilości części BIO w odpadach w Niemczech			
Fracja	1990	2006	Tendencja
Papier	100,0%	100,0%	stała
Drewno	100,0%	100,0%	stała
Biodopady	90,0%	90,0%	stała
	75,0%	75,0%	
Resztkowe	66,7%	65,3%	zniżkowa
	56,7%	55,7%	
Osady ściekowe	74,0%	74,0%	stała
	60,0%	60,0%	
Wielkogabaryty	59,3%	59,3%	stała
	58,1%	58,1%	
Lekka frakcja opakowaniowa	24,3%	30,0%	zwyżkowa
	21,6%	27,1%	
	(suche)	(mokre)	

Papier oraz mokre biodopady stanowią prawie w całości frakcję ulegającą biodegradacji w myśl art 16a ustawy o odpadach. Materiały źródłowe dr Szpadta oraz prof. Jędrzaka do KPGO2014 wyraźnie wskazują, że zagospodarowanie biodopadów to kluczowy punkt realizacji unijnych zobowiązań a także zmniejszenia produkcji biogazu na składowiskach. Biorąc pod uwagę wartości frakcji BIO z tabeli obok wyliczono, w jakim stopniu selektywna zbiórka biodopadów kuchennych oraz papieru przyczyniła się do redukcji frakcji ulegającej biodegradacji w odpadach

resztkowych:

Selektywna zbiórka biodopadów w Niemczech pozwoliła na zmniejszenie się frakcji odpadów resztkowych/wymieszanych o ok 5,5 mln ton „BIO“ w roku 2006 w stosunku do roku 1990.

Zakładając, że w Niemczech chcieliby postępować z biodopadami tak się proponuje w KPGO2014 (nieselektywna zbiórka łącznie z odpadami resztkowymi) a frakcja resztkowa byłaby przetwarzana tak, jak się to planuje w Polsce w roku 2020, tzn 25% byłoby przekształcane termicznie a 75% przerabiane i stabilizowane w instalacjach mechaniczno-biologicznego przerobu, dałoby to taki wynik:

NIEMCY: 5,5 mln ton frakcji BIO zebranej selektywnie jest przerabiana w fermentowniach lub kompostowniach przyzwoitych lub mechanicznych. Wpływ na efekt cieplarniany tych instalacji waha się między -50 kg CO₂ eq/tona wsadu a 50 kg CO₂ eq/tona. Uśredniając można uznać, że procesy kompostowania oraz wykorzystaniu energetycznemu w fermentowniach jest neutralny klimatycznie (0 kg CO₂ eq/tona wsadu bioodpadów).

POLSKA: 5,5 mln ton frakcji BIO jest zbierane łącznie z frakcją resztkową i kierowane do nowoczesnych spalarni (25%) lub instalacji mechaniczno-biologicznego przerobu (75%). Ustabilizowany deponat z MBP jest bezpiecznie składowany. Ponieważ liczymy tylko czystą frakcję BIO, to spalanie tych odpadów jest neutralne klimatycznie (0 kg CO₂ eq/tona wsadu bioodpadów). Jednakże z uwagi na koszt takich instalacji należy przyjąć, że ok 75% odpadów BIO z tych 5,5 miliona ton zostanie przetworzonych w instalacjach MBP, które „kosztują” środowisko 150 kg CO₂ eq/tona wsadu bioodpadów oraz dodatkowo 50 kg CO₂ eq/tona składowanego deponatu. Daje to (5,5 mln x 75% x 150kg CO₂) ok. 0,62 mln ton CO₂ plus ok 63 tys ton CO₂ ze składowania deponatu.

Propozycje z projektu KPGO2014 są więc mniej korzystne dla środowiska niż „model niemiecki” zakładający powszechną zbiórkę bioodpadów mokrych w oparciu o rozporządzenie.

Na koniec warto zauważyć, że odstąpienie od przeprowadzenia SOOŚ dla KPGO2014 stoi w sprzeczności z art. 1, 4, 5 ust 2 i 3 oraz 6 dyrektywy²² „SOOŚ” 2001/42/EU, który daje społeczeństwu prawo do wglądu, konsultowania i współtworzenia SOOŚ dla planów i programów mających duży wpływ na otaczające nas środowisko. Zapisy art. 4 i 5 tej dyrektywy wskazują, że SOOŚ należy przeprowadzić na jak najwcześniejszym etapie opracowywania dokumentu oraz na najwyższym z możliwych poziomów w hierarchii po to, by móc w późniejszym czasie (na niższych poziomach) zrezygnować z oceny w przypadku dublowania się faktów czy parametrów.

Brak SOOŚ dla KPGO2014 będzie oznaczał, że w Polsce nie będzie jednej polityki odpadowej a 16 różnych polityk wojewódzkich, o różnych stopniu oddziaływania na środowisko, w zależności od alokacji krajowych i unijnych środków inwestycyjnych.

Sytuacja ta jest złamaniem postanowień dyrektywy SOOŚ2001/42/EU a także dyrektywy IPPC 2008/1/EU (BREF/BAT) jak i dyrektywy ramowej 2008/98/EU (hierarchia). Z tego powodu, w przypadku podtrzymania przez Ministra Środowiska decyzji o odstąpieniu od sporządzenia SOOŚ dla KPGO2014, będziemy zmuszeni złożyć oficjalną skargę do Komisji Europejskiej z w/w powodów.

Wnosimy też o pouczenie prawne w myśl art. 9 kpa w przypadku, gdyby się okazało, że złożone zażalenie jest prawnie nieskuteczne a istniałaby inna droga do zmiany decyzji na krajowej drodze prawnej.

²² dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 157);

